

שדיבר עם יוסף עכ"ל. רומז כי דברי יהודה עם יוסף יש בהם כמה רמזים הן לשלום הן למחלוקת ויש בהם סודות נפלאים:

ושמעתי מפה קדוש אדמו"ר הגאון מוהד"ב זצ"ל כי הכתוב הורה לנו דרך תפלה, שצריך הצדיק להתפלל עבור בני ישראל ולהמשיך רפואה לחולים ופקודה לעקריות ולכל איש די מחסורו אשר יחסר לו. אכן כאשר הצדיק מתפלל על איש פרטי לפעמים ח"ו יש קטרוג על אותו פלוני עבור איזה חטא ומעכב תפילת הצדיק מלעשות רושם ומלפעול פעולתו. לכן יש תקנה לזה להתפלל הכל במחשבתו הרצויה למען כבוד ה', כי איתא בגמרא (סנהדרין מו.) על דמן של רשעים שנשפך, שכינה מה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי קל וחומר לדמן של צדיקים חלילה. אם כן יש להתפלל בכוונה זאת דהיינו כי כל ההשפעות שאני רוצה להביא לעולם הוא עבור כבודך יתברך שתתנשא ותתעלה ויהיה לך תענוג מההשפעה כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק וכו'. והנה בתפלה על דרך זה נסתם פי המקטריגים, כי אפילו שזה האיש אינו ראוי במעשיו לקבל שפע רחמנות אבל בודאי הקב"ה ראוי להשפיע למען יתרומם כבודו ולמען תענוגו בהשפעה. וזה ויגש אליו יהודה, כי יוסף צדיק יסוד עולם רומז לחי העולמים. ויהודה רומז להממליך אותו בהודאה. ויגש אליו ויאמר בי אדני, פירוש כי עיקר כל מחשבתי למען כבודך שתמלוך לבדך ויהיה שמך אדני. לכן ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך, כי אז אין שטן ואין פגע רע כנ"ל ודפח"ת:

[העתק מכתב יד ההמ"מ וצלה"ה]

ויתן את קולו בבכ"י (מה, ב). זה השם מורה כשהמלכות בגלות הולכת (השמטות):

וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו וגו'. עגלה ערופה באה כי

ימצא חלל באדמה (דברים כא, א) רמז למלכין דמיתו נחלה מבוהלת בראשונה (משלי כ, כא) מפני שכל אחד אמר אני אתנשא ולכן הם בסוד עיגולים שאין להם מקום חיבור זה בזה ולא פב"פ ומשם ענין הגלות ואח"כ יוסף ששמר הברית ועל ידי כן נתעורר מלך הד"ר להחזיר הכל להבורא יתברך כי הכל מאתו ולהדר פב"פ ולכן אצלו מאלו הפנים לתקן והם העגלות ששלח פרעה מעורף ושרם ומהדר להו פנים ומתקנם וזו לשאת אותו ואז ותחי רוח יעקב [ע"כ] (השמטות):

[העתק מכתב יד ההמ"מ וצלה"ה]

אל תירא מרדה. ר"ת את"ם כמו אז אתם (תהלים יט, יד) שנותן כח להתחזק כי לגוי גדול ס"ת יל"י להעלות בו הניצוצות לגוי גדול, ועיין באור החיים:

אעלך גם עלה. הב' עיינין רמו לע' וקנים של חכמה ולע' נפש כתר דאצילות ול"ך הך' הוא ת"ק עם הלמד הוא ל"ה ול"ה של עלה הוא ע' סנהדרין דבינה דבזה הוא כל תיקון ויוסף הוא מלך הדר ישית ידו על עיניך לתקן אורות עיינין. ועיין בפ"פי הקטן שחברתי על אדם דאצילות:

להורות לפניו גושנה. איתא במד"ר (ב"ר צה) לתקן לו בית תלמוד דהיינו קודם היחוד. כי גשנה נוטריקון גוף של נו"ן שערי בינה. ולכן ויאסור לצדיק יסוד עולם מרכבתו של נצח הוד מלכות. ויעל לקראת ישראל אביו, הוא ישראל סבא ולחברם לגש"ן ועשה שם יחוד והמשיך אותיות וירא ממספר רי"ו של ויעבור אל רומז לחסד והוא תיקון א' מתיקוני דיקנא ואח"כ י"ו סוד יודי"ן ווי"ן של יחוד תיקוני דיקנא להוריד הטיפה ליחוד. וזהו סוד וירא אליו: [עד כאן]:

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו